

Pružimo šansu miru

Prem Ravat

Ratovi se dešavaju kada netrpeljivost dostigne ogromne razmere, kada razlozi za rat postanu važniji od nepovredivosti mira. Ratovi se dešavaju kada više ne prepoznamo vrednost života. Svetski lideri nastoje da donesu mir, ali to više nije problem koji će rešiti institucije. Ratove počinju ljudska bića. Pre nego što neki rat počne spolja, on prvo počne unutra.

Unutrašnji rat je mnogo opasniji, zato što pretstavlja vatru koja se možda nikada neće ugasiti. Ratovi se vode zato što mir nije pronađen unutra, zato što mu se ne dozvoljava da se razvije. Svi mi tragamo za nečim, možemo to nazvati uspehom, mirom, ljubavlju ili spokojstvom. To je jedno isto. Ono što tražimo ima puno imena, jer mi ne znamo šta je to što nam je potrebno.

A da bismo pronašli ono što nam je potrebno, tražimo svuda oko sebe. Da bi smo znali gde da pronađemo ono što tražimo, prvo treba da se zapitamo gde to možemo naći. Da li smo pomislili da tražimo unutra?

Život nije lak zadatak, naročito ako želimo da dobijemo najbolje od njega. Za to je potrebno dublje kopati. A kopati nije lako. Treba da izvučemo ono što nam je potrebno, a ono što nije da ostavimo. Ako hoćemo da dođemo do mira, onda moramo da tragamo za onim što je dragoceno, a da odbacimo ono što nije.

Ono za čime tragamo nije van nas. U nama je. Oduvek je bilo, i uvek će biti. Čovek se dobro oseća kada je zadovoljan i to nije slučajno. Nije slučajno da je prijatno osećati mir. Mir je već ovde, i obitava u srcu svih ljudskih bića.

Mir je nešto što mora da se oseti. Jedna od najneverovatnijih sposobnosti koje imamo, je sposobnost da osećamo. Kada postavimo mir pred tu sposobnost, osećamo mir. Ovde smo da bismo bili ispunjeni zahvalnošću, ljubavlju i razumevanjem. U sebi nosimo svetiljku toliko svetlu, da i u

najtamnijoj noći ispunjava svetlošću naš svet. Ta svetlost čeka da bude pronađena.

Mir ne pravi razlike. Ne obazire se na to da li smo bogati ili siromašni, niti kojoj religiji pripadamo. Ne obazire se na to u kojoj zemlji živimo. Mir čeka da bude pronađen. Čeka da ga još jednom osetimo u potpunosti, a ne da bude odvojen od nas svim onim što deli naše živote.

Mir nastaje kada srce nije više u stanju dvojnosti, kada se reši unutrašnja borba. Kada mir ispuni srce, prati ga spokojstvo, a ljubav nas neobuzdano preplavljuje. Radost se ne može obuzdati. Ona izvire na površinu jer tako treba da bude. To je mir.

Mir treba osetiti, ljubav treba osetiti, istinu treba osetiti. Dokle god smo živi, ta žudnja da se osećamo dobro, da osetimo radost, uvek će biti tu, i dokle god je tu, postojaće i potreba da se otkrije.

Život je putovanje. Mi smo putnici u vozu koji se zove život, i živi smo u trenutku koji se zove sada. Putovanje života je toliko lepo, da mu nije potrebno određite.

Na ovom putovanju dat nam je kompas. Taj kompas je žeđ za ispunjenjem. Istinsko putovanje života počinje onog dana kada počnemo tražiti način da ugasio našu žeđ. Ovo je najuzvišenija potraga.

Jedan glas već vekovima kazuje: „Ono što tražiš je u tebi. Tvoja istina je u tebi, tvoj mir je u tebi, tvoja radost je u tebi.“ U našem srcu mir je kao seme u pustinji koje čeka da se razvije, da procveta. Kada dozvolimo ovom semenu da unutra procveta, onda je i spolja moguć mir. Moramo da pružimo šansu miru.

Da li ćemo pružiti šansu miru?

Ovaj članak je objavljen u „Indijskom Tajmsu“ i preuređen je za ovu priliku.

THE
SPEAKING
TREE